

РЕШЕНИЕ

№ 3200

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12338** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], представлявано от управителя В. Я., чрез адв. М., срещу решение № ПИ-344/19.11.2021 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки № С210022-022-0058908/12.08.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С жалбата се твърди, че оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки са издадени при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Изложени са подробни доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт, с който са установени публичните вземания, обезпечени с процесното постановление. В жалбата липсват изложени конкретни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адв. М., моли съда да отмени оспореното решение. Счита, че актът е незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие на постановление на МС във връзка с извънредното положение в страната.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрк. Б., излага становище за правилност и законосъобразност на обжалваното решение. Счита, че изложените с жалбата доводи, в по-голямата си част, са неотнормими към предмета на спора в настоящото производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Срещу [фирма], ЕИК[ЕИК], е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2021 по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични вземания. Видно от съобщение за доброволно изпълнение изх. № С210022-048-0101321/12.08.2021 г., общият размер на публичните задължения на [фирма] е 232 146.18 лева, в това число главница в размер на 204 379.98 лева и лихва в размер на 27 766.20 лв.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх. № С210022-022-0058908/12.08.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 вр. чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, на [фирма] е наложена обезпечителна мярка - заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, изходящи се в [фирма], в размер на 232146.18 лева. Постановлението е връчено по електронен път на 08.10.2021 г.

С жалба, подадена на 15.10.2021 г., дружеството е оспорило ПНОМ пред директора на ТД на НАП – С., който с решение № ПИ-344/19.11.2021 г. е оставил оспорването без уважение. Решаващият орган е приел, че предпоставките, обуславящи налагане на обезпечителните мерки, са съобразени от публичния изпълнител, тъй като същият е извършил преценка на относимите обстоятелства и е приел, че предвид размера на установеното задължение на длъжника и въздържането му от плащане, събирането на публичното вземане ще бъде затруднено по смисъла на чл. 195, ал. 2 ДОПК. Решението е връчено на жалбоподателя на 23.11.2021 г.

От приложените по делото доказателства се установява, че с Ревизионен акт № Р-22221920004576-091-001/25.05.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., с който на В.К.Р. Т.“ Е. са установени следните задължения: за периода 04.09.2019 г. -31.12.2019 г. – корпоративен данък в размер на 58 978.22 лв. и лихви за просрочие в размер на 6 063.07 лв. /в т.ч. 672.68 лв. за деклариран невнесен в срок данък/. За данъчни периоди от 09.10.2019 г. до 30.06.2020 г. – данък върху добавена стойност в размер на 117 520.89 лева и лихви за просрочие в размер на 16 430.21 лева. С решение № 1497/27.09.2021 г., издадено от директора на дирекция ОДОП С., ревизионният акт е изменен, както следва: установеният резултат за лихви за корпоративен данък за 2019 г. в размер на 6 063.07 лв. е определен в размер на 357.98 лева; установеният резултат за ДДС за периода м. 12.2019 г., в размер на 64 615.84 лева е определен в размер на 64 600.01 лв.; установеният резултат за лихви за ДДС за периода м.12.2019 г., в размер на 5278.94 лв. е определен в размер на 5277.00 лв. В частта с установените задължения по ДДС за периоди м. 10.2019 г., м.11.2019 г., от м.01.2020 г. до м.03.2020 г. и м.06.2020 г., ведно с установените лихви за забава, РА е потвърден.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 ДОПК 14-дневен срок.

Постановление изх. № С210022-022-0058908/12.08.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган –публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 1 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, а обезпечение се извършва, когато без него ще се затрудни или ще бъде невъзможно събирането на публичното задължение. Съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Обезпечителни мерки се налагат с постановление от публичния изпълнител. Обезпечителната мярка следва да съответства на задължението, което обезпечават.

В тежест на административния орган е преди налагане на обезпечителни мерки да установи наличието на всички фактически основания за необходимостта от обезпечаване на вземанията. Същите за всеки конкретен случай трябва да са определени в такъв вид и обем, че да не ограничават правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията, регламентирани с чл. 196, ал. 1 ДОПК, в т.ч. да съдържа посочване на фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на мерките следва да е обоснована от органа съобразно преследваната от закона цел.

В обжалваното постановление изложените мотиви са бланкетни и не покриват изискването на чл. 196, ал. 1 ДОПК, което следва да се приравни на липса на мотиви. Обезпечение следва да се прилага само при констатирана и обоснована опасност, че събирането на публичното задължение ще бъде невъзможно или ще се затрудни. Размерът на задължението може да бъде индигия за затрудненото му събиране, но следва да се извърши и преценка на имущественото състояние на длъжника. Обезпечителната нужда не може да се определи само от размера на задълженията, а следва да се прецени възможността задължението в този размер да се изпълни с разполагаемото имущество. По делото обаче липсват данни да е извършвана такава преценка от публичния изпълнител, като в постановлението изобщо не е обсъждан имущественото състояние на длъжника. Не са ангажирани и доказателства за разполагаемите от дружеството активи – недвижими имоти, МПС и др., което изцяло препятства възможността да се прецени обосноваността и правилността на твърдението на публичния изпълнител за затруднено събиране на публичните вземания. Същевременно липсата на каквито и да е данни относно имущественото състояние на дружеството пречи да се установи доколко наложената мярка е съобразена с целта на закона и дали не ограничава дейността на търговеца несъразмерно.

Липсата на конкретни фактически установявания и мотиви в постановлението не е преодоляна и с потвърждаващото го решение. Ответният орган правилно е посочил, че обезпечителната нужда се определя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, което притежава. Въпреки това, при пълната липса на фактически установявания за имуществото, с което дружеството разполага, както и на събрани доказателства в тази насока, решаващият орган е приел, че публичният изпълнител е извършил преценка и анализ, което твърдение не отговаря на

съдържанието на процесното ПНОМ. Директорът на ТД на НАП С. също не е предприел действия по събиране на доказателства за имущественото състояние на задълженото лице, въз основа които би могъл да мотивира извода си за законосъобразност на наложеното обезпечение, вместо което е изложил единствено формални мотиви.

Доводите в жалбата за незаконосъобразност на ревизионния акт, с който са установени част от обезпечените вземания, не следва да се обсъждат от съда, тъй като са неотносими към предмета на делото.

По гореизложените съображения съдът приема, че оспореното решение следва да бъде отменено, поради противоречието му с материалния закон. На отмяна подлежи и процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки поради допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски за държавна такса и адвокатски хонорар. Основателно е възражението на ответника за прекомерност на платеното от дружеството адвокатско възнаграждение. Като съобрази невисоката правна и фактическа сложност на делото, както и вида и обема на извършената правна защита от пълномощника, съдът приема, че справедливото възнаграждение следва да се определи в размер на 500 лв. съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София - град, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата, подадена от [фирма], Решение № ПИ-344/19.11.2021 г. на директора на ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ постановление за налагане на обезпечителни мерки № С210022-022-0058908/12.08.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: